

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ

Τοῦ Ριχάρδου 'Ερρ. Σαβάλ

(συνέχεια ἐτοῦ προηγούμενον)

— "Α, εἶπεν δὲ Κωνσταντῖνος, σὺν οἷς οἱ Αμερικανοὶ εἰσῆσθε πεοίεσσοι ἄνθρωποι. Λέτε δὲ εἰσῆσθε σωμαῖς καὶ ἀπὸ ταῦλο μέρος ἀγάπατε νὰ δεῖχνετε τῆς τομερούστης σας.

Ἐπὶ τέλους τελείωσε καὶ ἡ ἔροτή αὐτῆς δύος τελειώσουν ὅλα τὰ ποάγματα στὸν κόσμο.

"Η Ἐλένη εἰδοτολήσει τὴν Ὀλγα διὰ τὴν ἀλλή μέρος τὸ ποῶτε εἶνε ἐλεύθερη, ἐνῷ τὸ ἀπογεννεῖται τῆς ἡδονῆς τὸ διάβατος για τῆς Ποικιλίποισες Πάλιντη.

"Οταν προεύγαμε, ἄκουσαν τὴν Καν Βελέτσκη νὰ λέῃ στὴν Ἐλένη :

— Ακούμη ἔνεις ἐστενέμενος ὁ ἀντρας σου μαζέ σου ;

— Ναί, ἀπήγνησον εἰσωνικά ἡ ἐλεύθερης οὐζηρούς μου. Μετὰ τὴν ἀπόλαυση τῆς σαμπάνιας ζητάει τὴν ἀπόλαυσην τῆς γυναικούς του !

Κατίφησκα τὴν σκαλα θυμωμένος καὶ ἐθοιθήσθη τῇ γυναικά μου ν' ἀνέβη στὸ ἄμαξι.

Μόλις ἐπορθέδασα νὰ καθίσω κοντά της, εἶδα τὸν Σίσα

— Γιὰ τὸ τελευταῖο «Χαῖσ» ωραία μουν ἐξαδέλφη, τῆς εἰπεί δίνοντάς της τὸ χέρι.

"Ἐπρόσθετα σῶμας δὲτε βρήκησε τὴν εὐκαιρία νὰ τῆς κλείσῃ στὴ παλάμη στὰ φασάκι !

"Αμα προχωρήσαμε, τῆς εἶπα σοβαρός :

— Κυρία δόστε μουν αὐτὸν τὸ χαρτί, ἀμέσως τώρα !

— Ποιο χαρτί ;

— Τὸ χαρτί πον σούν δέπαλε στὸ χέρι αὐτὸν δὲ ἀδιλος !

— Καὶ τολμάτε νὰ ζητήστε γράμμα πον ἀπενθύνεταις σε μίνα ; Μὲ ψητοῦ δικαίωμα ;

— Μὲ τὸ δικαίωμα σούζυγο πον δέσπατε δεῖν ἐπίσημος σύνυγός μου. "Εφ" δοσον ἡδονῆς τὸν προστατεύει τὴν τιμή μουν... τὴν τιμή ἐνὸς ἐπισήμου συζύγουν !

"Η φρονή μουν τὴν ἀτούμαξη.

— Λάβετά το, προστάται μουν, εἶπε καὶ ἡμερη σανάνκι μούν τὸ δέπαλε σκάζοντας στὰ γέλια...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10

"Ο ἀχεεῖσσος Σάσας

Ἄντο μὲ ἑταῖρας πάρα πολὺ. Πήρα τὸ γράμμα τὸ δέπαλα στὴ τοσέπη κι' ἐγγράψα πόδος τὴν σύντροφό μου.

Ἄντη ἔταιψε γά τελῆ καὶ ἐφαγέντε σῶν νὰ ζητούσισι συγγράμμην. Ἔγὼ βρήκα κατούντας πῶς πολλά ἔναντιον τοῦ Σάσα. Τὸν κατηγόρουσα τόσο, ώστε στὸ τέλος προσέθεσα γά νὰ φωθηθῇ καὶ ἡ Ἐλένη.

— Άντη ἡ ἐρωτορούσια εἶναι ἀπικληνηντηνή καὶ γά τον δυό μας. Διὲν ἐπρόσθετε τὴν δεσποινίδα δι' Λωρέ;

— "Ω! ναὶ τὴν παιδαγωγό, μόλις τὴν ἐπρόσθετα.

— "Ἐπρόσθετα τὴν προσέθετε. Αὐτὸς δὲ Σάσας φάνεται διη τὴν ἐργατάλευρην καὶ ἐκείνη τὴν δέπαληδη. Ἡ δυλούπηλα δέπαλη πάντας δέλθεσσα αποτελέσματα κι' αὐτή σᾶς ζητεύει. Διὲν πόρπιν να πάροκτοισμούς δέλθεούς. Παντοῦν ἐπάρχονται κατασκοποί. Καὶ τὸ παραμικρὸν δὲ γίνη αἰτία ν' ἀποκαλυφθῇ στὴν ἀστυνομία τὸ πᾶν. Ποιός δέρει τὸ γράμματα μπορεῖ νὰ κατασκευεῖ κι' Γάλλις αὐτή...

— Διὲν ἡ διαμονήσω τὸν συμβούλη σᾶς ώς πόδες τὴν δεσποινίδα δὲ Λωρέ, εἶπε ἡ Ἐλένη, παίζοντας μὲ τὸ γακά τὸν ἐπανωφορούμενο μουν, μὲ τοῦ πον δέκανε τὴν καρδιά μον νὰ χυταρᾷ. Σερδεῖνδοχείο μούν δέκανε γένες περιφούσισι.

— "Αργότε μὲ γά σὲ βοηθήσω, ἀγάπη μουν, νὰ βγάλης τὸ ἐπανωφόροισουν, μούν εἶπε τονφερδ. Πράγματι μὲ σκέρτον καὶ μὲ γάτιδια μ' ἐθοιθήσθης, ἀλλὰ διειναγρόβημος, γατιὲ μπροστά στὸν ἑπτάτησ προσποιούμενο τοὺς σοβαροὺς καὶ ἐκείνη τὴν στιγμή διαστάσας ἀπὸ αὐτὸν περίμενε τῆς διαταγῆς γύρω τὸ τάσι. "Οταν αὐτὸς δέρνεις, ἡ Ἐλένη εἶπε :

— Τώρα "Αρδονο, πηγαντες ν' ἀλάζετε δύος κι' ἔγω. Μετὰ δέκα λεπτά δὲ ἀταμώσουμε πάλι ἰδῶ καὶ δὲ σᾶς πῶ νέα πούν δὲ ἡσυχάδουν τὰ νεθρά σας. Πράγματι τὴν ἀκούσα κι' ἔτρεξα στὸ ἀπέναντι δωμάτιο ἀπὸ τὸ δρόπον ἐργάκη σας λίγο ντυμένος μὲ σούκην καὶ φέσι αιγυπτιακό.

Σὲ λίγο παρουσιάστησα καὶ ἡ Ἐλένη φροντίνεις ἕνα πολὺ ἀπό φόρμα. Μον δηχοτόνον τὰ τρελλαδῶ διαν ἐκαθόδουν κοντά της. "Αφοβ ηπιε τὸ τοιτούς της εἰπε σιγά :

— Ξέρετε, ἐτελείωσα δλες μουν τῆς δυνλείες σήμερα... δλες δινελῶς.

Μὰ φέρετε τῆς ἀπότησα :

— Εδόδατε τὰ κοπυτογόρρο...

— Σούτι ! εἶπε ἀμέσως, λιγάτερα λόγια γι' αὐτὰ τὰ ποάγματα :

— Όσοις εἰσθήσουμε ἀπὸ τὴν Ρωσία ;

— Βέβαια, μόλις βγάλετε τὸ διαβατήριο μας.

(Ιστορία Περιπέτειῶν ἀγωνίας καὶ τρόμου)

Πολὺ ωραῖα, εἴπα, αὐτῷ θὰ τελείωσα τὴν ὑπόθεσι τῆς Μοργαρίτας κι' ἔτσι θὰ ἐτοιμάσω καὶ τὰ τῆς ἐπιστροφῆς μας στὸ Παρίσιο : Θὰ ἐπιστρέψω τὸ ἔγγραφο τῆς διαμονῆς μας ὅδω καὶ θὰ πάρω τὸ διαβατήριο. Τὴν ἄλλη δὲ μέρα φεύγουμε ἀπὸ αὐτὸν τὸ διαβατήριο...

Καὶ ξετρέλαμψαν ἀπό χαρὰ ἔρωτα τὴν ώρα της ἀγαλαία μον.

— "Οχι πειά τέτοιος τοξόλαιος, γενναῖ μουν συνταγματάρχα ! μοβ εἶπε.

— "Οχι πειά... Τὶ διλαδός...

— "Οχι πειά φιλήματα θιαστέως, ἐφόναξε, ἀν καὶ τὰ μάγουλά της εἰσαγαν. Εἶναι πολὺ ἀγάπα μ' αὐτά !

— Πολὺ ἀγάπα ; Τὶ δέλτες νὰ πῆται μ' αὐτό ;

— Χάδε τὸ βρόδιον ἡμουνα στὸ ίδεος σας. Λεν είχα ἀνακοινώσεις τὸ κυριοπογοαρικό λειξικό στὸν δικούς μουν. Γιὰ τὸν σκοπό μουν θὰ ἐθνισταζα και τὸν ίδιο τὸν μόνον μουν, εἶπε ἀνασταζόντας. Τώρα δωματίουν, ἐξηκολύθρωσα, διοστός μουν ἐξεπληρώθη. Εκανα τὸ καθηκόν μουν καὶ διάλυσαν τὸ τοιούτον

— Τί δὲ τον κάνεις ; Τὴν φότα.

— Τὶ δὲ τον κάνεις ; Νί ! Και ἔτας μικρός κρύσταλλος καὶ διάβρωνος καὶ τὸν κύριον της ἀκανθισμόν στὴν σκανδήλη. Οπιδοχόρησα.

— Τώρα, εἴπα, τὰ αἰσθήματα μουν τὰ ξέστε. "Δες μικρόσουμε λογικά

— Θί μπροσθοντανά της πάροντο τὸ πεζοτορροφορο, ἀλλι διφύση καὶ ἐπιστρέψη καὶ διεύρηση τὴν προσοδοσχή διον τὸν ξενοδοχείον, ἵως δὲ και τὴν διπέμβαση τῆς ἀστυνομίας, διφ' δοσον ἀπαγορεύεται δὲ ὅπλοφορον, μ' ἔκανε νὰ δύομενον. Τὴν ἀκούγα λαπτόπροστακά καὶ ἐβασάνιτα τὸ ματάλ μουν νὰ καταλάβω πῶς στὴν ἀρχῇ ἡ Ἐλένη ήταν καλὴ σὲ μέρα καὶ τώρα είχε γίνει τόσο σκλητό.

— Μέχρις διον πρόγονας ἀπὸ τὴν Ρωσία, χάρον της ἀσφαλείας μουν, σᾶς ἐπιτρέπω δημοσία νὰ εἰσθε τὸν τρυφερός απέναντι μουν, μούν εἶπε. Άλλα διαν μένουμε μόνοι, συνταγματάρχα μουν, παρακαλῶ νὰ μεντετε εἰς ἀπόστασιν. Φεύγουμε μεθανόμενοι καὶ διον δὲν θὰ περιθέσε πολὺ ἀκόμη.

— "Ετοι λοιπόν περιφρονεῖτε διαν ἀνδρα, διόποτος κινδυνεύει τὴν ζωή του γα σᾶς ;

— "Οχι... ὑπήρξατε πολὺν εὐηγήσ... χθὲς τὸ βρόδιον !.. δημιύριος. Εξακολούθησαν τὸν φρέσοδο μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔως τὸ τέλος. Διν σᾶς ἀγαπῶ καὶ τὰ χελή μουν ἀνήκουν σὲ μένα.

— Καὶ εἰς τὸν Σάσα, διφόναξε ἴγω μὲ ζέλεια.

— "Εγνε κατακίτευη καὶ μού ἀπήντησε :

— "Μη μὲ βρέζετε ! "Αν δὲν σᾶς ἀδεσχησε τὴν συνηγκή μουν διαγωγή, υπάρχει ἔνα γιατρικό.

— Ποιό ;

— Τὸ διανγκιο ! εἶπε γελαστή κι' ἔγω, διφὸνον, ξέμενα κατάπληκτος. Καὶ δέν νύτα "Αρδονο, μούν εἶπε, ἐνῷ ξυπαντος στὸ δωμάτιο της. Είμαι κινδυνεύει "Αρδονο. "Ετοι δικοιούμενοι μὲν ἀποτάξεις ὁσ... σύνηγος μουν.

— Τὸ δικοιούμενον τὸν κομιμενόμενον ταγματάρχη τὸν Σάσα... τὸν κακοήθη... τὸν ἀλίτερον... αὐτὸν τὸν δήμουν τῶν κνιούδων... αὐτὸν.

Γελώντας ἔκλεισε δυνατά τὴν πόρτα της. "Η νίκη δὲν ήταν δηλη δική της. Εσκεφθηκα πόσισ είχε στὰ χέρια μουν τὴν ἐπιστολή τον καταστροφέως τῆς εὐηγήσας μουν καὶ θὰ διάλυσε.

— Αλλὰ τὸ γράμμα αὐτὸν τὸ ηδελα. "Εγερεξα στὸ δωμάτιο της. Τὴν άκοντας νὰ φάλιξ τὸν Αμερικάνικον ύμανον, μὲ εἰρωνικά γέλια.

— Τὸ γράμμα ! έρωναξ. Τὸ θέλω μέμεσας.

— Διν τὸ δέκα φίλο μουν, πειάξε πειά. Τὸ θέλω μέμεσας.

— Τὸ διαβάσασα ;

— Βέβαια.

— Τότε θέλω νὰ σᾶς δᾶ !

— Αδυο τὸ ποστή, ἀγαπητέ μουν. Θὰ δικαντες καλύτερα νὰ πᾶς νὰ κοιμιθῆς. "Ο υπνος δὲν σᾶς κάνη καλό. Διν δὲν σᾶς μιλήσω πιά διπόρε. Πήγαινα νὰ πάγκασης καὶ πάλι καλή νυχτα !

Νὰ κοιμιθῶ ! Πώς μποροῦσα νὰ κοιμιθῶ νὴ ζήλεια καὶ διθυμός ; Γέρουσα στὸ δωμάτιο μου βλαστημένης τὸν Σάσα. Μ.δ φαινόταν βαρύ αὖτον πον συνέβη, μ' ἐπινει. "Ηδελα ζέρα. "Έβαλα τὸ διπάνωφοροί τουσινούσινον μὲ πειραρχούσινος, μὲ κορδότευς. ("Άκαλον θετ)

